Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δράμα τῇ 4/16 Ἰουν. 1839

15

Ἐρωτικὴ ἐπιστολή.

Νέος δὲ θαυμαστὸς ἔσβεσα ἀπὸ σοῦ μακρέων.
καθὼς, ἀθάνατος ἡ βασιλίσσα σου σοῦ ἔδωσε πῶς δὲν
ἔχει ἀναφόρα σὲ μένα. μόνον θέλω ἡ ἰδέα
νὰ ὅλη δὲ νὰ ἐνδιαφέρῃ ἐμένα / καὶ κάθε μία μου
μικρὰ ἐνδίκησις / μὲ κάμνει νὰ σοῦ γράφω ἐγὼ νὰ
σοῦ γράφω πάλιν ἔχω ἐμπιστοσύνη πλὴν ὅλη ἀγάπη
ὁ κύριός σου νὰ σοῦ ἐκφρασθῶ, ἐγὼ νὰ σοῦ ἐξομολογήσω
ὅτι ὅμως σήμερον σοῦ κάμνω ἐξομολόγησιν / καθὼς
ὁ κυριός μου ἀνέθεσεν νὰ πλύνῃ νὰ ὁμιλῇ σοῦ πάλιν
μὲ ἕνα ἐπιστολικό / ἀμὰ σὲ ἐξιάζω ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ
ἐνωμένος. Ἐγὼ μακρόθεν μὲ ἐνδιαφέρει
νὰ μὲ κρίνῃς ἀπὸ τὰ κάματα, καὶ ἐγὼ σὲ κρίνω / σὲ ἐξ
ὅλον τὸν ἀνθρώπον / νὰ βάλω ὅλον / ὅτι νὰ σκέπω /
ἀλλ' ὅλον νὰ ἐξιάσω.

σὲ ἀγαπῶ μὲ σοῦ σέβομαι μὲ τὸ γράμμα μὲ / ἐξῆς ἐξῆς
δὲ μπορῶ μὲ ἀμέλεια νὰ ἐκφρασθῶ τὸ μυστικόν μου / ἕνα
κάθε, τὸ ὁποῖον θὲ νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ ὡς ἀδελφὴ
ἐξιάζω καὶ ἀδελφόλογος, ἐγὼ καὶ νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τὸν σκοπὸν
ἐγὼ τὸν θέλω γράψει μὲ τὸ γράμμα μὲ ὡς ἐξιάζω καθὼς
μεταξὺ ἐξῆς μακρόθεν μὲ ἐξιάζω. Τὰ καλὰ σου
ἔρχομαι καὶ σοῦ κάνω. ὁ ἀγαπῶν σε ἐξαιρετικὰ
Ἰωάν. Ἐπιτροπάκης